

N:o 160.

Af herr M. Tysk, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till ändring i gällande ansvarsbestämmelser för olaga handel med bränvin m. m.

Bland de näringsidkare, som utöfva handel i öppen salubod, förefinnas många, som under utöfvande af sådan verksamhet icke ställa sig till efterrättelse de lagbestämmelser, hvilka äro gällande i fråga om försäljning eller annan behandling af bränvin, vin och öl, utan i stället åsidosätta sitt åliggande och vid försäljning eller annan behandling deraf hufvudsakligen söka att bereda sig den möjliga största ekonomiska vinsten.

De lagöfverträdelser, som de dervid låta komma sig till last, söka de med all sin förmåga att fördölja, liksom ock de ej uraktlåta att till sin fördel använda sin förmåga vid tillfällen, då de för sina lagöfverträdelser blifva vid domstol åtalade, till följd hvaraf de högst sällan kunna öfverbevisas och fällas till ansvar, hvilket vanligen utgör endast en bråkdel af den vinst, som de genom sådan oloflig handel eröfrat.

Jag har mig bekant, bland annat, ett exempel från min hemtrakt, der en handlande nästan oafbrutet sedan 5 à 6 år tillbaka har utminuterat bränvin i ganska stor quantitet, enligt bedömande efter storleken af de till honom ingångna partier. Han säljer nämnda vara företrädesvis till sådana personer, som ej äro vittnesgiltiga, och i den mån dessa personer blifvit för allmänheten kända, hafva de som velat begagna sig utaf sådant tillfälle kunnat genom dem förskaffa sig bränvin så ofta de sådant önskat. Denne handlande har visserligen en gång under nämnda tid blifvit fäld till ansvar för sådan olaglig försäljning och äfven för närvarande står han under åtal för sådan förseelse; men under sådana och dylika förhållanden och med de nu gällande ansvarsbestämmelser vågar man knappast hysa någon förhoppning om att detta beklagansvärda förhållande skall kunna med någon som helst utsigt till framgång motarbetas och ännu mindre i någon afsevärd mån utrotas.

Då jag i öfrigt föreställer mig att det torde vara allmänt bekant, att öfverträdelse och missbruk af handelsrätt ganska ofta förekommer, så väl genom berusningsmedel som genom en del andra i handeln förekommande varor, får jag, i syfte att vinna ett verksamt och ändamålsenligt medel deremot, med stöd af det anförda härigenom vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utarbetande och om möjligt till nästa riksdag framläggande af förslag till sådan ändring i eller tillägg till bestämmelserna om ansvar för öfverträdelse af näringsrättighet, som innefattar förlust af handelsrätt för handlande, hos hvilka oloflig handel med rusgifvande varor utöfvas eller utan betalning utdelas, eller eljest utöfva sådan handel, hvarigenom oloflig försäljning främjas eller oordningar föranledas.

Stockholm den 27 januari 1890.

M. Tysk.

N:o 161.

Af herr L. Persson i Heljebol, om anslag för inrättande af ett nytt provinsialläkaredistrikt i Vermland m. m.

Sedan slutet af 1840-talet har inom Gillberga pastorat och närgränsande socknar läkarevården bestridits af distriktsläkare, hvilken aflönats dels af församlingarne och dels af enskilda personer genom öfverenskommet ackord. Till en början var det icke utan svårighet att få platsen besatt af läkare, emedan de före år 1853 den 1 mars ej fingo beräkna tjänsteår, hvilket först